Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26940
Copyright: Admont, Benediktinerstift

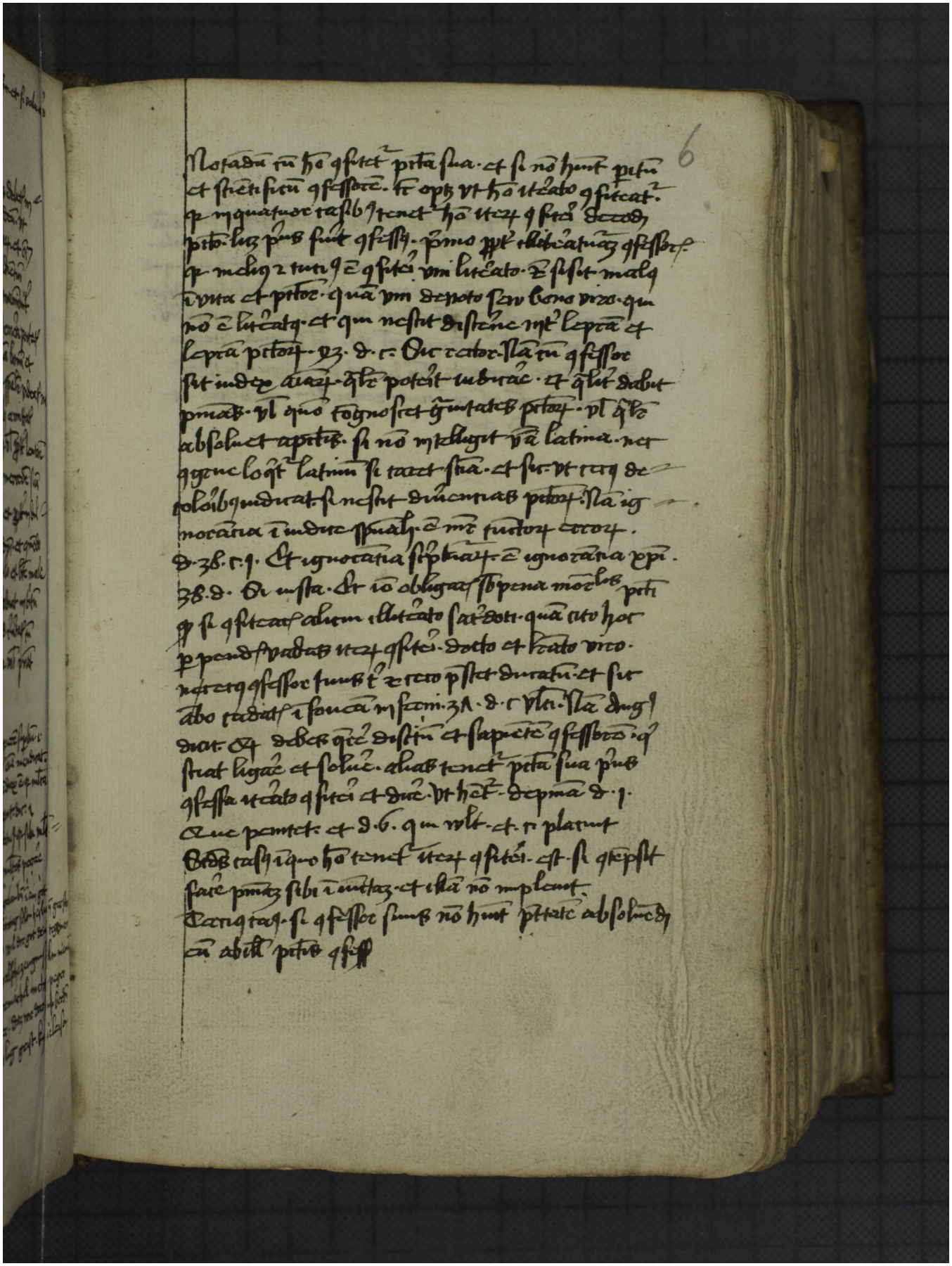

Notandum tamen hoc quod sacerdos potestatem suam. et si non habet potestatem et sacerdotem quod confessor. Et opinor ut hoc intelligatur quod sacerdos per inquisitorem rationabiliter tenetur hoc intelligi quod sacerdos potest. Iste primus fuit quod confessor. primo quidem illuminatus quod confessor per malignum et tunc quod est quod sacerdos vir illuminatus. et sicut malus in vita et pastor. quia vir depositus sive bonus vir. quia non est illuminatus et quia nescit distinguere inter lepram et lepram pastorum. Iz. d. c. Qui tactor. Sed tamen quod confessor sit iudex aliarum. quia potest iubere. et quod debet primatum. vel quo cognoscit quantitatem peccatorum. vel quia absolvit apostolus. si non intelligit vita latina. nec quia genuine loquitur latinum si tacet sua. et sic. ut tunc de solubiliquidum. si nescit diuinitatem peccatorum. Sed ignorantia in iudice spiritualis est inter iudicium. d. 38. c. 9. Et ignorantia sapientiae est ignorantia episcopi. 38. d. Qui iusta. Et ita obligat sub pena mortis peccatum quod si quis caecum illuminatus sacerdotem quia cito hoc pendet vadat ut tunc quod sacerdotem. docto et tacito vicinum et tunc quod confessor iuratus et tunc potest iuratus. et sic abo tradat in sonca in scam. 31. d. c. Vide. Sed dicit. Et debet quia distinguere et sapiente quod confessorem. quod stat ligare et soluere. aliter tenetur peccatum suum primum quod confessa ut tacito quod sacerdotem et diuinum. ut habet. de pena d. 1. Cum permittit. et d. 6. quia vult. et c. 1 placuit. Ubi tamen aliquando hoc tenetur ut tunc quod sacerdotem. est. si quis potest facere primum sibi iniuriam. et ista non implent. Tertia tacit. si quod confessor iuratus non habet potestatem absolvendi cum abiit peccatum quod confessor